

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 10ης Αυγούστου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτελέσεως – Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως – Άρθρο 4α, παράγραφος 1, προστεθέν με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ – Ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Έννοια της “δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” – Διαδικασία αφορώσα τροποποίηση ποινών που είχαν επιβληθεί προηγουμένως – Απόφαση επιβάλλουσα συνολική ποινή – Απόφαση εκδοθείσα χωρίς ο ενδιαφερόμενος να έχει παραστεί αυτοπροσώπως – Καταδικασθείς ο οποίος δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη δίκη στην οποία εκδόθηκε η αρχική καταδικαστική απόφαση, ούτε σε πρώτο βαθμό ούτε κατ’ έφεση – Πρόσωπο το οποίο εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο στην κατ’ έφεση δίκη – Ένταλμα συλλήψεως που δεν παρέχει πληροφορίες επ’ αυτού – Συνέπειες για τη δικαστική αρχή εκτελέσεως»

Στην υπόθεση C-271/17 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 18ης Μαΐου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο αυθημερόν, στο πλαίσιο της δίκης που αφορά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος σε βάρος του

Sławomir Andrzej Zdziasek,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits και F. Biltgen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουλίου 2017,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο S. A. Zdziasek, εκπροσωπούμενος από τους M. Bouwman και B. J. Polman, advocaten,
- το Openbaar Ministerie, εκπροσωπούμενο από τον K. van der Schaft και την U.E.A. Weitzel,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Noort και M. Bulterman,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την J. Quane, επικουρούμενη από την C. Noctor, BL,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους B. Majczyna και M. Nowak, καθώς και από την K. Majcher,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως στις Κάτω Χώρες ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από το Sąd Okręgowy w Gdańsku (περιφερειακό δικαστήριο του Gdańsk, Πολωνία) σε βάρος του Sławomir Andrzej Zdziasek, προκειμένου αυτός να εκτίσει στην Πολωνία στερητική της ελευθερίας ποινή.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

Η ΕΣΔΑ

- 3 Υπό τον τίτλο «Δικαίωμα στη χρηστή απονομή δικαιοσύνης», το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), ορίζει:

«1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίσει είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον Τύπον και το κοινό καθ' όλην ή μέρος της διαρκείας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των συμφερόντων των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίω μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας η δημοσιότητα θα ηδύνατο να παραβλάβη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.

2. Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθώον μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του.

3. Ειδικώτερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα:

- α) όπως πληροφορηθή, εν τη βραχυτέρα προθεσμία, εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομερεία την φύσιν και τον λόγον της εναντίον του κατηγορίας·
- β) όπως διαθέτη τον χρόνον και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν της υπερασπίσεώς του,
- γ) όπως υπερασπίση ο ίδιος εαυτόν ή αναθέση την υπεράσπισίν του εις συνήγορον της εκλογής του, εν ή δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώσει συνήγορον να τω παρασχεθή τοιούτος δωρεάν, όταν τούτο ενδείκνυται υπό του συμφέροντος της δικαιοσύνης,
- δ) να εξετάση ή ζητήση όπως εξετασθώσιν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχη την πρόσκλησιν και εξέτασιν των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας,
- ε) να τύχει δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως εάν δεν εννοεί ή δεν ομιλεί την χρησιμοποιουμένην εις το δικαστήριον γλώσσαν.»

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο Χάρτης

- 4 Τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) αποτελούν μέρος του τίτλου VI αυτού, με τίτλο «Δικαιοσύνη».
- 5 Κατά το άρθρο 47 του Χάρτη, με τίτλο «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου»:

«Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

[...]»

- 6 Στις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17, στο εξής: επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη) εκτίθεται ειδικότερα, όσον αφορά το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, ότι η διάταξη αυτή βασίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ.
- 7 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη διευκρινίζουν, όσον αφορά το εν λόγω άρθρο 47, ότι «[σ]το δίκαιο της Ένωσης, το δικαίωμα δίκαιης δίκης δεν ισχύει μόνο επί αμφισβητήσεων για δικαιώματα και υποχρεώσεις αστικής φύσεως. Αποτελεί μια από τις συνέπειες του γεγονότος ότι η Ένωση είναι κοινότητα δικαίου, όπως το διαπίστωσε το Δικαστήριο στην [απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, Les Verts κατά Κοινοβουλίου (294/83, EU:C:1986:166)]. Ωστόσο, εκτός από το πεδίο εφαρμογής τους, οι εγγυήσεις που προσφέρει η [ΕΣΔΑ] εφαρμόζονται κατά παρεμφερή τρόπο στην Ένωση».

- 8 Το άρθρο 48 του Χάρτη, με τίτλο «Τεκμήριο αθωότητας και δικαιώματα της υπεράσπισης», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με τον νόμο.

2. Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο.»

- 9 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη διευκρινίζουν συναφώς:

«Το άρθρο 48 είναι το ίδιο με το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, της [ΕΣΔΑ] [...]

[...]

Σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 3, το δικαίωμα αυτό έχει την ίδια έννοια και την ίδια εμβέλεια με το δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην [ΕΣΔΑ].»

- 10 Το άρθρο 51 του Χάρτη, με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης [...]».

- 11 Το άρθρο 52 του Χάρτη, με τίτλο «Εμβέλεια και ερμηνεία των δικαιωμάτων και των αρχών», ορίζει τα ακόλουθα:

1. Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

[...]

3. Στον βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην [ΕΣΔΑ], η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.

[...]

7. Τα δικαστήρια της Ένωσης και των κρατών μελών λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους τις επεξηγήσεις οι οποίες έχουν εκπονηθεί με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων για την ερμηνεία του παρόντος Χάρτη.»

Οι αποφάσεις-πλαίσια 2002/584 και 2009/299

12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 6, 8, 10 και 12 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχουν ως ακολούθως:

«(5) [...] [Η] εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. [...]

(6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.

[...]

(8) Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το καταζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.

[...]

(10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, [ΕΕ νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 2 ΣΕΕ], η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ’ εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, [ΕΕ νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 7, παράγραφος 2, ΣΕΕ] με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.

[...]

(12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 [ΕΕ] και εκφράζονται στον Χάρτη [...], ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφόσον αντικειμενικά στοιχεία δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού τους ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους.

[...]»

13 Το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

14 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου παραθέτουν τους λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

15 Η απόφαση-πλαίσιο 2009/299 διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους η δικαστική αρχή εκτελέσεως ενός κράτους μέλους δύναται να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως όταν ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη στη δίκη του. Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 4, 6 έως 8, 14 και 15 αυτής έχουν ως εξής:

«(1) Το δικαίωμα του κατηγορουμένου να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στη δίκη περιλαμβάνεται στο δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που προβλέπεται από το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ], όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το [Δικαστήριο αυτό] έχει επίσης κρίνει ότι το εν λόγω δικαίωμα του κατηγορουμένου να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στη δίκη δεν είναι απόλυτο και ότι, υπό ορισμένους όρους, ο κατηγορούμενος μπορεί, εξ ιδίας βουλήσεως, να παραιτηθεί του δικαιώματος αυτού ρητώς ή σιωπηρώς αλλά κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.

(2) Οι διάφορες αποφάσεις-πλαίσια για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις δεν ασχολούνται συστηματικά με το θέμα των αποφάσεων που εκδίδονται σε δίκες κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως. Η ποικιλομορφία αυτή ενδέχεται να περιπλέξει το έργο των νομικών και να παρεμποδίσει τη δικαστική συνεργασία.

[...]

(4) Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να παρασχεθούν σαφείς και κοινές βάσεις για τη μη αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται σε δίκες κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως. Στόχος της παρούσας απόφασης-πλαισίου είναι να επανοριστούν οι εν λόγω κοινές βάσεις που θα επιτρέπουν στην εκτελούσα αρχή να εκτελέσει την απόφαση παρά την απουσία του ενδιαφερομένου από τη δίκη, τηρουμένου πλήρως του δικαιώματος υπεράσπισης του ενδιαφερομένου. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν έχει εκπονηθεί για να ρυθμίζει τις μορφές και μεθόδους, περιλαμβανομένων και των δικονομικών απαιτήσεων, που χρησιμοποιούνται για την επίτευξη των αποτελεσμάτων που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο και που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των εθνικών δικαίων των κρατών μελών.

[...]

(6) Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου για την τροποποίηση άλλων αποφάσεων-πλαisiών θέτουν προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν χωρεί άρνηση της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεως που εκδόθηκε σε δίκη στην οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως. Πρόκειται για εναλλακτικές προϋποθέσεις: σε περίπτωση που πληρούται μία από τις προϋποθέσεις, η εκδούσα αρχή, συμπληρώνοντας το αντίστοιχο τμήμα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ή του σχετικού πιστοποιητικού δυνάμει των άλλων αποφάσεων-πλαisiών, παρέχει τη διασφάλιση ότι πληρούνται ή πρόκειται να πληρωθούν οι απαιτήσεις που επαρκούν για τον σκοπό της εκτέλεσης της απόφασης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

(7) Δεν θα πρέπει να επιτρέπεται άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεως εκδοθείσας σε δίκη κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως ή εφόσον, δι' άλλων μέσων, ενημερώθηκε πραγματικά και επισήμως σχετικά με

την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης. Εννοείται εν προκειμένω ότι το πρόσωπο θα πρέπει να έχει ενημερωθεί “εν ευθέτω χρόνω” ήτοι, εγκαίρως ώστε να μπορεί να συμμετάσχει στη δίκη και να ασκήσει το δικαίωμα της υπεράσπισής του.

- (8) Το δικαίωμα του κατηγορουμένου για δίκαιη δίκη κατοχυρώνεται από τη[ν ΕΣΔΑ], όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στο δικαίωμα αυτό περιλαμβάνεται το δικαίωμα του ενδιαφερόμενου προσώπου να εμφανισθεί αυτοπροσώπως στη δίκη. Προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμα αυτό, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο χρειάζεται να τελεί εν γνώσει της προγραμματιζόμενης δίκης. Βάσει της παρούσας απόφασης-πλαίσιου, η επίγνωση του προσώπου όσον αφορά τη δίκη θα πρέπει να εξασφαλίζεται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, ενώ εξυπακούεται ότι αυτό πρέπει να συνάδει προς τις απαιτήσεις της εν λόγω σύμβασης. Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όταν εξετάζεται κατά πόσον ο τρόπος με τον οποίο παρέχεται η πληροφορία επαρκεί ώστε να εξασφαλίζεται η επίγνωση του προσώπου όσον αφορά τη δίκη, ιδιαίτερη προσοχή μπορεί, κατά περίπτωση, να προσδίδεται και στη δέουσα προσπάθεια που καταβάλλει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προκειμένου να λάβει πληροφορίες που απευθύνονται σε αυτόν.

[...]

- (14) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο περιορίζεται να επανορίσει τους λόγους μη αναγνώρισης σε νομικές πράξεις που υλοποιούν την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων, όπως εκείνες που αφορούν το δικαίωμα νέας δίκης, περιορίζεται στον ορισμό των λόγων μη αναγνώρισης. Δεν αποσκοπούν στην εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θίγει τις μελλοντικές νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποσκοπούν στην προσέγγιση των νόμων των κρατών μελών στον τομέα του ποινικού δικαίου.
- (15) Οι λόγοι άρνησης είναι προαιρετικοί. Πάντως, η διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών να μεταφέρουν αυτούς τους λόγους στο εθνικό δίκαιο διέπεται ιδίως από το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη το συνολικό στόχο της παρούσας απόφασης-πλαίσιου που είναι η κατοχύρωση των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και η διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις [...].».

16 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιου 2009/299, με τίτλο «Στόχοι και πεδίο εφαρμογής»:

«1. Οι στόχοι της παρούσας απόφασης-πλαίσιου είναι η κατοχύρωση των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων τα οποία υπόκεινται σε ποινικές διαδικασίες, η διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και, ιδίως, η βελτίωση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών μελών.

2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν συνεπάγεται τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υπεράσπισης των προσώπων τα οποία υπόκεινται σε ποινικές διαδικασίες, και δεν θίγονται οι υποχρεώσεις που τυχόν βαρύνουν τις δικαστικές αρχές ως προς το θέμα αυτό.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο καθορίζει κοινούς κανόνες για την αναγνώριση ή/και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε ένα κράτος μέλος (κράτος μέλος εκτέλεσης), οι οποίες εκδίδονται από άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος έκδοσης) έπειτα από διαδικασία στην οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε [...].».

- 17 Το άρθρο 4α της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προστέθηκε με το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαisiού 2009/299 και φέρει τον τίτλο «Αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται σε δίκες κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως». Η παράγραφος 1 αυτού έχει ως εξής:

«Η εκτελούσα δικαστική αρχή δύναται επίσης να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας εάν το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης:

α) εν ευθέτω χρόνω,

- i) είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης·

και

- ii) είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·

ή

- β) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

ή

- γ) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:

- i) έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση·

ή

- ii) δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

ή

- δ) η απόφαση δεν του επιδόθηκε αυτοπροσώπως αλλά:

- i) θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και αμελλητί μετά την παράδοσή του και θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξετασθεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης·

και

- ii) θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.»

18 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασίου 2002/584 έχει ως ακολούθως:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·
- γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·
- δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·
- ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·
- στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.»

19 Το άρθρο 15 της εν λόγω αποφάσεως-πλασίου, με τίτλο «Απόφαση για την παράδοση», προβλέπει τα εξής:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

20 Κατά το άρθρο 17 της ως άνω αποφάσεως-πλασίου:

«1. Για την εξέταση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ακολουθείται διαδικασία επείγοντος.

2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση.

3. Στις λοιπές περιπτώσεις, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός 60 ημερών από τη σύλληψη του καταζητουμένου.

4. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 ή 3 προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά τριάντα ημέρες.

[...]»

- 21 Το στοιχείο δ' του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ενιαίου τύπου το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 έχει ως εξής:

δ) Αναφέρεται εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη.

Η

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επαρκώς για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη.

Η

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίο διάφερε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όπως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη.

Η

☐ 3.3. του επιδόθηκε η απόφαση στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, ή δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε αναστροφή της αρχικής απόφασης, και

☐ έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή.

Η

☐ το πρόσωπο δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

Η

☐ 3.4. η απόφαση δεν του επιδόθηκε προσωπικά, αλλά

— η απόφαση θα του επιδοθεί προσωπικά και αμελλητί μετά την παράδοσή του· και

— όταν του επιδοθεί η απόφαση, θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, στην εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται, ή δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε αναστροφή της αρχικής απόφασης· και

— το πρόσωπο θα ενημερωθεί για την προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει επανεκδίκαση ή να ασκήσει ένδικο μέσο, η οποία θα είναι ... ημέρες.

4. Παρακαλώ αναφέρετε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω:

.....

.....

Το ολλανδικό δίκαιο

- 22 Ο Overleveringswet (νόμος περί παραδόσεως εκζητούμενων), της 29ης Απριλίου 2004 (*Stb.* 2004, αριθ. 195, στο εξής: OLW), μεταφέρει στο ολλανδικό δίκαιο την απόφαση-πλαίσιο 2002/584.
- 23 Το άρθρο 12 του OLW έχει ως εξής:

«Η παράδοση δεν επιτρέπεται εφόσον το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως, ενώ ο εκζητούμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναγράφεται ότι ο εκζητούμενος, σύμφωνα με τις δικονομικές διατάξεις του κράτους μέλους εκδόσεως:

- α) εν ευθέτω χρόνω, είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την

προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τρόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που αυτός δεν εμφανιστεί στη δίκη· ή

- b) τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε ο ίδιος είτε το κράτος, να τον εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη· ή
- c) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, με δικαίωμα παραστάσεώς του στη νέα δίκη, στην οποία θα επανεξεταστεί η ουσία της υποθέσεως, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, και η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής αποφάσεως:
 - 1° έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση· ή
 - 2° δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας· ή
- d) η απόφαση δεν του επιδόθηκε προσωπικώς αλλά:
 - 1° θα του επιδοθεί προσωπικώς και αμελλητί μετά την παράδοσή του και αυτός θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, με δικαίωμα παραστάσεώς του στη νέα δίκη, στην οποία θα επανεξεταστεί η ουσία της υποθέσεως, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, και η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής αποφάσεως·
 - 2° θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.»

- 24 Το σημείο D του παραρτήματος 2 του OLW, με τίτλο «Έντυπο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως [...]», αντιστοιχεί στο στοιχείο δ' του παραρτήματος της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 25 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι στις 17 Ιανουαρίου 2017 υποβλήθηκε στο αιτούν δικαστήριο, Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), από τον officier van justitie bij de Rechtbank (εισαγγελέα πλημμελειοδικών) αίτηση περί εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος στις 12 Ιουνίου 2014 από το Sąd Okręgowy w Gdańsku (περιφερειακό δικαστήριο του Gdańsk, Πολωνία) (στο εξής: επίμαχο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως).
- 26 Με το ως άνω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ζητείται η σύλληψη και παράδοση του S. A. Zdziasek, Πολωνού υπηκόου που κατοικεί στις Κάτω Χώρες, προκειμένου να εκτίσει στην Πολωνία δύο στερητικές της ελευθερίας ποινές.
- 27 Συναφώς, το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αναφέρει την ύπαρξη μιας δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας συνολική ποινή, η οποία εκδόθηκε στις 25 Μαρτίου 2014 από το Sąd Rejonowy w Wejherowie (επαρχιακό δικαστήριο του Wejherowo, Πολωνία). Η απόφαση αυτή αφορά πέντε πράξεις, αριθμούμενες από το 1 έως το 5, οι οποίες συνιστούν ισάριθμα ποινικά αδικήματα κατά το πολωνικό δίκαιο και φέρονται ως τελεσθείσες από τον S. A. Zdziasek.
- 28 Με την απόφασή του της 25ης Μαρτίου 2014 το Sąd Rejonowy w Wejherowie (επαρχιακό δικαστήριο του Wejherowo) αποφάσισε, αυτεπαγγέλτως,
- να συγχωνεύσει σε μία μόνο στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας ενός έτους και έξι μηνών τη στερητική της ελευθερίας ποινή στην οποία είχε καταδικαστεί ο S. A. Zdziasek για την πράξη 1 με τελεσίδικη δικαστική απόφαση της 21ης Απριλίου 2005 του Sąd Rejonowy w Wejherowie

(επαρχιακού δικαστηρίου του Wejherowo), αφενός, και τη στερητική της ελευθερίας ποινή στην οποία είχε καταδικαστεί το ίδιο άτομο για την πράξη 2 με τελεσίδικη δικαστική απόφαση της 16ης Ιουνίου 2006 του Sąd Rejonowy w Gdyni (επαρχιακού δικαστηρίου της Γδύνιας, Πολωνία), αφετέρου, και

- να μετατρέψει σε μία στερητική της ελευθερίας σωρευτική ποινή τριών ετών και έξι μηνών τη στερητική της ελευθερίας σωρευτική ποινή διάρκειας τεσσάρων ετών στην οποία είχε καταδικαστεί ο S. A. Zdziaszek για τις πράξεις 3 έως 5 με τελεσίδικη δικαστική απόφαση της 10ης Απριλίου 2012 του Sąd Rejonowy w Wejherowie (επαρχιακού δικαστηρίου του Wejherowo), διότι τούτο επιβαλλόταν από σχετική ευνοϊκή για τον ενδιαφερόμενο νομοθετική τροποποίηση.
- 29 Όσον αφορά τη στερητική της ελευθερίας ποινή σχετικά με τις πράξεις 1 και 2, με απόφαση της 11ης Απριλίου 2017 το αιτούν δικαστήριο
- αρνήθηκε την παράδοση του S. A. Zdziaszek, καθόσον η ως άνω στερητική της ελευθερίας ποινή αφορά την πράξη 1, με το σκεπτικό ότι η πράξη αυτή, όπως περιγράφεται στο επίμαχο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, δεν είναι αξιόποινη στο ολλανδικό δίκαιο, και
 - αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία της εκτελέσεως του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθόσον η εν λόγω στερητική της ελευθερίας ποινή αφορά την πράξη 2, για να μπορέσει να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες από τη δικαστική αρχή εκδόσεως.
- 30 Η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά μόνον τη στερητική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε για τα ποινικά αδικήματα τα οποία συνιστούν οι πράξεις 3 έως 5.
- 31 Στο στοιχείο δ' του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκτίθεται ότι ο S. A. Zdziaszek δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση δικαστικής αποφάσεως με την οποία καθορίστηκε τελειωτικά η ποινή την οποία πρέπει να εκτίσει.
- 32 Στο εν λόγω στοιχείο δ', η αρχή εκδόσεως σημείωσε μόνον το τετραγωνίδιο του σημείου 3.2, το οποίο έχει ως ακολούθως:
- «το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη».
- 33 Πάντοτε στο εν λόγω στοιχείο δ', η αρχή εκδόσεως συμπλήρωσε το σημείο 4, το οποίο της παρέχει τη δυνατότητα να διευκρινίσει για ποιο λόγο θεωρεί ότι πληρούται η προϋπόθεση του σημείου 3.2, ως ακολούθως:
- «Η διεξαγωγή της δίκης κοινοποιήθηκε δεόντως στον [S. A. Zdziaszek] σύμφωνα με τις διατάξεις του πολωνικού κώδικα ποινικής δικονομίας. Το προς επίδοση έγγραφο απεστάλη στη διεύθυνση που είχε δηλώσει ο καταδικασθείς κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της δίκης. Ο καταδικασθείς ενημερώθηκε για τις συνέπειες που θα είχε η μη γνωστοποίηση στις δικαστικές αρχές της αλλαγής του τόπου κατοικίας ή διαμονής του. Κατά τη διάρκεια της δίκης, ο [S. A. Zdziaszek] έτυχε του ευεργετήματος της πενίας και επικουρείτο από δικηγόρο, ο οποίος ήταν παρών τόσο στη δίκη όσο και κατά τη δημοσίευσή της αποφάσεως.»
- 34 Από τις συμπληρωματικές πληροφορίες που γνωστοποίησε η δικαστική αρχή εκδόσεως προκύπτει ότι
- το σημείο 3.2 και οι εξηγήσεις που δίδονται στο σημείο 4 αφορούν τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της επιβάλλουσας συνολική ποινή αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2014 και όχι των τριών καταδικαστικών αποφάσεων στις οποίες αυτή στηρίζεται·

- κατά το πολωνικό δίκαιο, στο πλαίσιο τέτοιων διαδικασιών όπως αυτή που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2014:
 - α) δεν εξετάζεται πλέον «το αντικείμενο της υποθέσεως την οποία αφορά η παρούσα διαδικασία»,
 - β) «οι ποινές που επιβάλλονται με νομικά δεσμευτική καταδικαστική απόφαση αποτελούν τη βάση μιας δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας συνολική ποινή»,
 - γ) μια δικαστική απόφαση επιβάλλουσα συνολική ποινή αφορά αποκλειστικά «ζητήματα σχετικά με τη συγχώνευση των ποινών αυτών σε μία συνολική ποινή ή σε πλείονες συνολικές ποινές και το ζήτημα της αφαιρέσεως από τη συνολική ποινή ορισμένων χρονικών διαστημάτων εκτίσεως ποινής», και
 - δ) μια τέτοια δικαστική απόφαση είναι «εκ φύσεως ευνοϊκή προς τον καταδικασθέντα» διότι, «συγχωνεύοντας επιμέρους ποινές σε μία συνολική ποινή, έχει ως αποτέλεσμα στην πράξη τη σημαντική μείωση της διάρκειας της ποινής που πρέπει να εκτίσει ο καταδικασθείς».
 - μια κλήση να παραστεί σε μια πρώτη ακροαματική διαδικασία της 28ης Ιανουαρίου 2014 εστάλη στον S. A. Zdzaszek στη διεύθυνση που είχε δηλώσει. Ο S. A. Zdzaszek δεν παρέλαβε τη σχετική κλήση και δεν παρέστη στην ως άνω ακροαματική διαδικασία. Το Sąd Rejonowy w Wejherowie (επαρχιακό δικαστήριο του Wejherowo) διόρισε αυτεπαγγέλτως δικηγόρο για την εκπροσώπηση του S. A. Zdzaszek και ανέστειλε τη διαδικασία κατά τα λοιπά. Ο S. A. Zdzaszek κλήθηκε με τον ίδιο τρόπο σε μια δεύτερη ακροαματική διαδικασία της 25ης Μαρτίου 2014, στην οποία δεν παρέστη. Ο διορισθείς δικηγόρος μετέσχε στην ακροαματική διαδικασία κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η επιβάλλουσα συνολική ποινή δικαστική απόφαση.
- 35 Βάσει των στοιχείων αυτών που παρέσχε η αρχή εκδόσεως του εντάλματος, το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι η περίπτωση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, η οποία αντιστοιχεί στην περίπτωση που περιγράφεται στο στοιχείο δ', σημείο 3.2, του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ενιαίου τύπου το οποίο έχει προσαρτηθεί στην εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, δεν συντρέχει εν προκειμένω, διότι από τα εν λόγω στοιχεία δεν προκύπτει ότι ο εκζητούμενος «τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης» ούτε ότι «είχε δώσει εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον [...] εκπροσωπήσει στη δίκη».
- 36 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, καταρχάς, αν εμπίπτει στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 μια απόφαση όπως η επιβάλλουσα συνολική ποινή δικαστική απόφαση της 25ης Μαρτίου 2014 που τροποποιεί, υπέρ του ενδιαφερομένου, μια στερητική της ελευθερίας σωρευτική ποινή στην οποία αυτός είχε προηγουμένως καταδικαστεί τελεσιδίκως και που συγχωνεύει σε μία ενιαία στερητική της ελευθερίας ποινή τις διάφορες στερητικές της ελευθερίας ποινές στις οποίες είχε προηγουμένως καταδικαστεί τελεσιδίκως, αλλά στην οποία δεν εξετάζεται πλέον το ζήτημα αν ο ενδιαφερόμενος διέπραξε ή όχι τα σχετικά ποινικά αδικήματα.
- 37 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο βασίμως θα αρνηθεί την εκτέλεση του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, επειδή δεν πληρούται η προϋπόθεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού.
- 38 Εντούτοις, το δικαστήριο αυτό εκτιμά ότι στο ερώτημα αυτό προσήκει αρνητική απάντηση, κυρίως λόγω του γράμματος των στοιχείων γ' και δ' του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, στα οποία χρησιμοποιείται κάθε φορά η φράση «η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί».
- 39 Κατά το δικαστήριο αυτό, από την ως άνω διατύπωση προκύπτει ότι αφορά την περίπτωση στην οποία το ποινικό δικαστήριο αποφαινεται επί της ουσίας της υποθέσεως, κρίνοντας επί της ενοχής του ενδιαφερομένου όσον αφορά το ποινικό αδίκημα που του προσάπτεται και επιβάλλοντάς του ποινή λόγω του διαπραχθέντος ποινικού αδικήματος. Αντιθέτως, δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο στην περίπτωση μιας δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας συνολική ποινή, όπως η εκδοθείσα στις

25 Μαρτίου 2014 από το Sąd Rejonowy w Wejherowie (επαρχιακό δικαστήριο του Wejherowo), δεδομένου ότι το ζήτημα της ενοχής του ενδιαφερομένου δεν εξετάζεται πλέον στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας.

- 40 Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ειδικότερα, ωστόσο, ότι, όπως φαίνεται, η πολωνική δικαστική αρχή εκδόσεως έχει αντιθέτως την άποψη ότι μια τέτοια απόφαση όντως εμπίπτει στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, διότι αναφέρει, στο στοιχείο δ' του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μόνον πληροφορίες σχετικές με τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της επιβάλλουσας συνολική ποινή δικαστικής αποφάσεως, παραλείποντας τις σχετικές με τη διαπίστωση της ενοχής του ενδιαφερομένου που αποτελεί τη βάση της αποφάσεως για καθορισμό συνολικής ποινής.
- 41 Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο ως άνω πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο κρίνει, στη συνέχεια, ότι πρέπει να εξετάσει αν, στο στάδιο της διαπιστώσεως της ενοχής που αποτελεί τη βάση της επιβάλλουσας συνολική ποινή δικαστικής αποφάσεως, ο ενδιαφερόμενος παρέστη αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην ως άνω διαπίστωση της ενοχής και, αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αν συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα στοιχεία α' έως δ' του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.
- 42 Εν προκειμένω, όσον αφορά την τελευταία αυτή απόφαση, οι πολωνικές δικαστικές αρχές, αιτήσε της ολλανδικής εισαγγελικής αρχής, παρέσχον συμπληρωματικές πληροφορίες από τις οποίες προκύπτει ότι ο S. A. Zdziaszek δεν παρέστη αυτοπροσώπως σε καμία από τις ακροαματικές διαδικασίες της δίκης επί της ουσίας, ούτε σε πρώτο βαθμό ούτε κατ' έφεση.
- 43 Όσον αφορά το ενδεχόμενο να συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα στοιχεία α' έως δ' του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως δεν έκανε χρήση του στοιχείου δ', σημείο 2, του εντύπου του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ούτε επισήμανε ποια περίπτωση του στοιχείου δ', σημείο 3, του εντύπου του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως συντρέχει εν προκειμένω.
- 44 Κατά συνέπεια, τίθεται το ερώτημα αν υπό τις ως άνω συνθήκες το αιτούν δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως για τον λόγο αυτό.
- 45 Το ως άνω δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχουν στοιχεία που παρέχουν τη δυνατότητα να δοθεί συναφώς καταφατική απάντηση.
- 46 Συγκεκριμένα, θα μπορούσε να συναχθεί από την έκφραση «εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναφέρεται ότι», που χρησιμοποιείται στην εισαγωγική φράση του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, ότι οι πληροφορίες σχετικά με το αν συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα στοιχεία α' έως δ' της διατάξεως αυτής πρέπει καταρχήν να αναγράφονται στο στοιχείο δ' του εντύπου του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ή, τουλάχιστον, κατά τρόπο σύμφωνο με τη διατύπωση των περιγραφόμενων στο μέρος αυτό περιπτώσεων.
- 47 Η ερμηνεία αυτή θα ήταν επίσης σύμφωνη με τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η ως άνω απόφαση-πλαίσιο, που συνίστανται, πρώτον, στην εξασφάλιση του ότι η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως λαμβάνεται εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οπότε επιβάλλεται να μειωθούν στο ελάχιστο οι περιπτώσεις που απαιτούν την υποβολή αιτήματος παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, δεύτερον, στην πρόβλεψη συγκεκριμένου και ενιαίου λόγου αρνήσεως, καθώς και, τρίτον, στην παροχή της δυνατότητας στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να βεβαιωθεί με τρόπο απλό και διαφανή σχετικά με τον πραγματικό σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου.

- 48 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει εντούτοις ότι υπάρχουν επίσης στοιχεία προς στήριξη της αντίθετης απόψεως. Οι δικαστικές αρχές εκδόσεως του εντάλματος, όπως φαίνεται, εκτιμούν γενικά ότι δεν είναι απαραίτητο να σημειώνεται κάποια από τις περιπτώσεις του στοιχείου δ', σημείο 3, του εντύπου του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 49 Επιπλέον, μια καταφατική απάντηση στο ως άνω ερώτημα θα μπορούσε να οδηγήσει σε περισσότερες περιπτώσεις αρνήσεως και, επομένως, σε λιγότερες παραδόσεις, πράγμα το οποίο είναι σαφώς αντίθετο προς την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως.
- 50 Σε περίπτωση που δοθεί στα δύο πρώτα ερωτήματα αρνητική απάντηση, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει ακόμη να εξακριβώσει, όσον αφορά τη διαπίστωση της ενοχής στην οποία στηρίζεται η επιβάλλουσα συνολική ποινή δικαστική απόφαση, αν συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.
- 51 Συναφώς, από συμπληρωματικές πληροφορίες που παρέσχε η δικαστική αρχή εκδόσεως προκύπτει ότι είχαν διεξαχθεί στην Πολωνία μια δίκη σε πρώτο βαθμό, που οδήγησε στην καταδίκη του S. A. Zdzaszek, στις 10 Απριλίου 2012, καθώς και μια κατ' έφεση δίκη, που δεν κατέληξε σε τροποποίηση της ως άνω καταδίκης.
- 52 Όσον αφορά την πρωτοβάθμια δίκη, η δικαστική αρχή εκδόσεως γνωστοποίησε τα ακόλουθα στοιχεία:
- διεξήχθησαν 27 ακροαματικές διαδικασίες σε πρώτο βαθμό·
 - ο εκζητούμενος δεν παρέστη σε καμία από τις ακροαματικές διαδικασίες αυτές·
 - ο εκζητούμενος αρχικώς εκπροσωπήθηκε διαδοχικώς από δύο δικηγόρους διορισθέντες αυτεπαγγέλτως, στη συνέχεια δε από δικηγόρο της επιλογής του, ο οποίος παρέστη στις επόμενες ακροαματικές διαδικασίες, και
 - ο εκζητούμενος και ο δικηγόρος που αυτός είχε επιλέξει δεν παρέστησαν στην ακροαματική διαδικασία κατά την οποία δημοσιεύθηκε η καταδικαστική απόφαση, ήταν όμως ενήμεροι για το περιεχόμενο της εκδοθείσας επί της ουσίας αποφάσεως διότι υπέβαλαν αίτημα να τους γνωστοποιηθεί η «νομική αιτιολόγηση» της εν λόγω αποφάσεως.
- 53 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, δεν μπορεί να συναχθεί από τα ως άνω στοιχεία ότι, κατά τη διάρκεια του σταδίου της διαδικασίας στο οποίο είχε αυτεπαγγέλτως διορισθέντα δικηγόρο, ο S. A. Zdzaszek «τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης», κατά την έννοια του άρθρου 4α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.
- 54 Εντούτοις, τούτο δεν ισχύει για το στάδιο της διαδικασίας κατά τη διάρκεια του οποίου παρέστη ο δικηγόρος που επέλεξε ο S. A. Zdzaszek, καθόσον το δικαστήριο αυτό συνάγει από την παρουσία του εν λόγω δικηγόρου ότι, κατά το ως άνω στάδιο, ο S. A. Zdzaszek τελούσε όντως «εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης» και ότι είχε «δώσει εντολή» στον δικηγόρο αυτόν «να τον [...] εκπροσωπήσει στη δίκη», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 55 Οι πληροφορίες που παρέσχε η δικαστική αρχή εκδόσεως δεν σημαίνουν ωστόσο ότι ο S. A. Zdzaszek «εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη», αλλά μόνον ότι ο ως άνω δικηγόρος παρέστη στις ακροαματικές διαδικασίες της δίκης σε πρώτο βαθμό. Επιπροσθέτως, ουδόλως διευκρινίζεται σε ποιες από τις 27 ακροαματικές διαδικασίες που διεξήχθησαν στον πλαίσιο της δίκης αυτής παρέστη ο επιλεγείς από τον S. A. Zdzaszek δικηγόρος ούτε ποιο ήταν το αντικείμενο των εν λόγω ακροαματικών διαδικασιών. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να συναχθεί απλώς και μόνον από τις πληροφορίες αυτές ότι ο ως άνω δικηγόρος παρέστη στις ακροαματικές διαδικασίες και ότι όντως εκπροσώπησε τον ενδιαφερόμενο.

- 56 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ως εκ τούτου ότι ο S. A. Zdziaszek δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της πρωτόδικης αποφάσεως και ότι καμία από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 δεν συνέτρεχε στη δίκη αυτή.
- 57 Όσον αφορά την κατ' έφεση δίκη, η δικαστική αρχή εκδόσεως γνωστοποίησε τα ακόλουθα στοιχεία:
- ο εκζητούμενος δεν παρέστη κατά την κατ' έφεση ακροαματική διαδικασία·
 - ο εκζητούμενος κλήθηκε δεόντως στην εν λόγω ακροαματική διαδικασία, και
 - ο δικηγόρος του εκζητουμένου παρέστη στην κατ' έφεση ακροαματική διαδικασία.
- 58 Βάσει συμπληρωματικών πληροφοριών τις οποίες γνωστοποίησε η δικαστική αρχή εκδόσεως, σύμφωνα με τις οποίες ότι ο S. A. Zdziaszek και ο δικηγόρος του ήταν ενημερωμένοι περί του περιεχομένου της αποφάσεως της 10ης Απριλίου 2012, το αιτούν δικαστήριο συνάγει ότι ο εκζητούμενος «τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης» κατόπιν της ασκήσεως εφέσεως και ότι «είχε δώσει εντολή [...] να τον [...] εκπροσωπήσει στη δίκη». Δεδομένου ότι, όσον αφορά την κατ' έφεση δίκη, διεξήχθη μία μόνον ακροαματική διαδικασία, το δικαστήριο αυτό συνάγει ακόμη από τις ίδιες αυτές πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες ο εν λόγω δικηγόρος παρέστη κατά την κατ' έφεση ακροαματική διαδικασία, ότι ο S. A. Zdziaszek «εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο» κατά την ως άνω ακροαματική διαδικασία.
- 59 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η κατάσταση είναι επομένως διαφορετική αναλόγως του αν ληφθεί υπόψη η πρωτοβάθμια ή η κατ' έφεση δίκη, αν υποτεθεί ότι σε αυτήν η υπόθεση εξετάστηκε επί της ουσίας.
- 60 Πριν το αιτούν δικαστήριο ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως να διευκρινίσει το τελευταίο αυτό ζήτημα, διερωτάται αν η κατ' έφεση δίκη εμπίπτει στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.
- 61 Το ως άνω δικαστήριο εκτιμά ότι υπάρχουν πολλά στοιχεία που συνηγορούν υπέρ μιας καταφατικής απαντήσεως.
- 62 Στηρίζεται συναφώς στο γράμμα της διατάξεως αυτής, που δεν περιορίζει την έκταση εφαρμογής της στην πρωτοβάθμια δίκη, καθόσον τα στοιχεία γ' και δ' αυτής ρητώς αναφέρονται τόσο στο ενδεχόμενο ο ενδιαφερόμενος «να δικασθεί εκ νέου» όσο και στο ενδεχόμενο να ασκήσει «ένδικο μέσο». Κατά το πολωνικό δίκαιο, στην κατ' έφεση δίκη προβλέπεται εκ νέου εξέταση της υποθέσεως επί της ουσίας.
- 63 Ακόμη, η ερμηνεία αυτή του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της ως άνω αποφάσεως-πλαίσιου επιρρωννύεται από τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει η εν λόγω διάταξη, ο οποίος, όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 43 της αποφάσεως της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni (C-399/11, EU:C:2013:107), και στη σκέψη 37 της αποφάσεως της 24ης Μαΐου 2016, Dworzecki (C-108/16 PPU, EU:C:2016:346), συνίσταται στην παροχή στη δικαστική αρχή εκτελέσεως της δυνατότητας να επιτρέψει την παράδοση παρά την απουσία του εκζητουμένου από τη δίκη που οδήγησε στην καταδίκη του, τηρουμένων συγχρόνως πλήρως των δικαιωμάτων άμυνας.
- 64 Πράγματι, τα δικαιώματα άμυνας αποτελούν μέρος του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του Χάρτη, οπότε, όταν ένα κράτος μέλος θεσπίζει διαδικασία εφέσεως, υποχρεούται να μεριμνά ώστε, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ο ενδιαφερόμενος να απολαύει των θεμελιωδών εγγυήσεων που προβλέπουν οι εν λόγω διατάξεις. Ειδικότερα, ενώ ο ενδιαφερόμενος έχει τη δυνατότητα να παραιτηθεί από τα δικαιώματα άμυνάς του, ωστόσο, όπως έχει κρίνει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το ποινικό

δικαστήριο, καλούμενο να αποφανθεί εκ νέου επί της ενοχής του ενδιαφερομένου, δεν μπορεί να αποφανθεί χωρίς άμεση εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει αυτοπροσώπως ο κατηγορούμενος ο οποίος επιθυμεί να αποδείξει ότι δεν διέπραξε το ποινικό αδίκημα που του προσάπτεται. Σε μια τέτοια περίπτωση, επομένως, απλώς και μόνον το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν σε θέση να ασκήσει τα δικαιώματά του άμυνας στην πρωτοβάθμια δίκη δεν αρκεί προκειμένου να συναχθεί ότι τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του Χάρτη.

65 Αν ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως στην κατ' έφεση δίκη και αν υπήρξε εκτίμηση επί της ουσίας κατ' έφεση, με αποτέλεσμα την εκ νέου καταδίκη του ενδιαφερομένου ή την επικύρωση της πρωτόδικης καταδικαστικής αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι είναι σύμφωνο προς τον σκοπό του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 η εν λόγω δίκη να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

66 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, εντούτοις, ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν γίνεται δεκτή από ορισμένα άλλα κράτη μέλη που θεωρούν ότι μια κατ' έφεση δίκη σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τον έλεγχο τον οποίο επιβάλλει το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584. Έτσι, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι, όταν αποδεικνύεται ότι τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου έγιναν πλήρως σεβαστά στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης επιβάλλει να γίνεται δεκτό ότι οι αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως δεν προσέβαλαν τα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία αναγνωρίζει το δίκαιο της Ένωσης στο πλαίσιο άλλων ενδεχόμενων διαδικασιών. Πάντως, το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί επ' αυτού.

67 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο του Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Συνιστά “δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” κατά την έννοια της εισαγωγικής φράσεως του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου [2002/584] μια διαδικασία

- στο πλαίσιο της οποίας ο δικαστής του κράτους μέλους εκδόσεως αποφαινεται σχετικά με τη συγχώνευση χωριστών στερητικών της ελευθερίας ποινών, στις οποίες ο ενδιαφερόμενος είχε προηγουμένως καταδικαστεί τελεσιδικώς, σε μία στερητική της ελευθερίας ποινή και/ή σχετικά με την τροποποίηση μιας σωρευτικής στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία ο ενδιαφερόμενος είχε προηγουμένως καταδικαστεί τελεσιδικώς και

- στο πλαίσιο της οποίας ο δικαστής αυτός δεν εξετάζει πλέον το ζήτημα της ενοχής,

όπως η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της “επιβάλλουσας συνολική ποινή δικαστικής αποφάσεως” της 25ης Μαρτίου 2014;

2) Δύναται η δικαστική αρχή εκτέλεσεως

- σε περίπτωση κατά την οποία ο εκζητούμενος δεν παρέστη στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως,

- αλλά κατά την οποία, ούτε στο [ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως] ούτε στις συμπληρωματικές πληροφορίες που ζητήθηκαν βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου [2002/584] η δικαστική αρχή εκδόσεως προέβη στις ανακοινώσεις σχετικά με το αν συντρέχουν μια ή περισσότερες εκ των περιστάσεων τις οποίες αφορούν τα στοιχεία α' έως δ' του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου [2002/584], σύμφωνα με τη διατύπωση μιας ή περισσότερων εκ των περιπτώσεων που αναφέρει το στοιχείο δ', σημείο 3, του εντύπου [του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως],

να συναγάγει, έστω και για αυτόν τον λόγο, ότι δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαisiού [2002/584] και να αρνηθεί, έστω και για αυτόν τον λόγο, την εκτέλεση του [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως];

- 3) Συνιστά “δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” κατά την έννοια του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [2002/584] μια κατ' έφεση δίκη
- στο πλαίσιο της οποίας η υπόθεση εξετάστηκε επί της ουσίας και
 - η οποία οδήγησε σε (νέα) καταδίκη του ενδιαφερομένου και/ή στην επικύρωση της καταδίκης που είχε απαγγελθεί με την πρωτόδικη απόφαση,
 - όταν το [ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως] αποσκοπεί στην εκτέλεση της καταδίκης αυτής;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 68 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 69 Προς στήριξη του αιτήματος αυτού το ως άνω δικαστήριο επικαλείται το γεγονός ότι ο S. A. Zdziaszek κρατείται επί του παρόντος στις Κάτω Χώρες, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί της εκτελέσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως το οποίο εξέδωσαν σε βάρος του οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας της Πολωνίας.
- 70 Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει επιπλέον ότι δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση επ' αυτού πριν το Δικαστήριο δώσει απάντηση στην παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως. Η απάντηση του Δικαστηρίου στα υποβληθέντα ερωτήματα έχει επομένως άμεσες και καθοριστικές συνέπειες επί της διάρκειας της κρατήσεως του S. A. Zdziaszek στις Κάτω Χώρες ενόψει της ενδεχόμενης εκτελέσεως του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 71 Διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, η οποία άπτεται των τομέων τους οποίους αφορά ο τίτλος V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εξέτασή της κατά την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 72 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το επείγον, πρέπει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος της ελευθερίας του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμάται όπως αυτή εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξετάσεως του αιτήματος για υπαγωγή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία (απόφαση της 24ης Μαΐου 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 73 Εν προκειμένω, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ημερομηνία αυτήν, ο S. A. Zdziaszek βρισκόταν υπό κράτηση. Αφετέρου, η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την έκβαση της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεδομένου ότι το μέτρο της κρατήσεώς του διατάχθηκε, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτελέσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

- 74 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πέμπτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 8 Ιουνίου 2017, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου περί υπαγωγής της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του τρίτου ερωτήματος

- 75 Με το πρώτο και το τρίτο του ερώτημα, που πρέπει να εξεταστούν μαζί, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν η φράση «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, έχει την έννοια ότι αφορά την κατ' έφεση δίκη ή/και μια διαδικασία για την τροποποίηση μιας ή περισσότερων ποινών στερητικών της ελευθερίας οι οποίες είχαν επιβληθεί προηγουμένως, όπως αυτή που κατέληξε στην έκδοση της δικαστικής αποφάσεως η οποία επιβάλλει συνολική ποινή.
- 76 Για να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα αυτά, όπως αναδιατυπώθηκαν, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 81, 90 και 98 της σημερινής αποφάσεως Turikas (C-270/17 PPU), προκειμένου περί της εφαρμογής του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, η έννοια της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» πρέπει να νοείται ως περιλαμβάνουσα, σε περίπτωση που η υπόθεση εκδικάσθηκε ενώπιον δικαστηρίων διάφορων βαθμών δικαιοδοσίας, με συνέπεια την έκδοση διαδοχικών αποφάσεων, μία τουλάχιστον εκ των οποίων εκδόθηκε ερήμην, μόνον την κατ' έφεση δίκη, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση που εκδόθηκε κατόπιν της δίκης αυτής αποφαινεται οριστικώς επί της ενοχής του ενδιαφερομένου καθώς και επί της καταδίκης του σε ποινή, όπως είναι ένα μέτρο στερητικό της ελευθερίας, κατόπιν νέας εξετάσεως της ουσίας της υποθέσεως ως προς τα πραγματικά και τα νομικά ζητήματά της.
- 77 Ασφαλώς, κατ' αρχήν, μια τέτοια καταδικαστική απόφαση έχει δύο πτυχές, διαφορετικές αλλά αλληλοσυνδεόμενες, ήτοι τη διαπίστωση της ενοχής και την επιβολή ποινής, στερητικής της ελευθερίας εν προκειμένω (βλ., υπό την έννοια αυτή, σημερινή απόφαση Turikas, C-270/17 PPU, σκέψεις 78 και 83).
- 78 Ωστόσο, ακόμα και στην περίπτωση που, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, το ύψος της επιβληθείσας ποινής μεταβάλλεται στο πλαίσιο μιας μεταγενέστερης διαδικασίας, η απόφαση που εκδίδεται κατ' έφεση, η οποία έχει τα χαρακτηριστικά που εκτίθενται στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως, εξακολουθεί να πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τους ελέγχους στους οποίους οφείλει να προβεί η δικαστική αρχή εκτελέσεως δυνάμει του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.
- 79 Πράγματι, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 83 και 84 της σημερινής αποφάσεως Turikas (C-270/17 PPU), η τελεσίδικη διαπίστωση της ενοχής κατά το πέρας της κατ' έφεση δίκης επηρεάζει άμεσα την κατάσταση του ενδιαφερομένου, καθόσον μάλιστα συνιστά την έννομη βάση της στερητικής της ελευθερίας ποινής την οποία αυτός πρέπει να εκτίσει.
- 80 Επομένως, είναι ουσιώδους σημασίας η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματά άμυνάς του πριν ληφθεί η τελική απόφαση επί της ενοχής του.
- 81 Πρέπει ακόμη να προστεθεί ότι, όπως απορρέει επίσης από τις σκέψεις 85 και 86 της σημερινής αποφάσεως Turikas (C-270/17 PPU), η κατ' έφεση δίκη είναι αποφασιστικής σημασίας στο πλαίσιο του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 για τον επιπρόσθετο λόγο ότι ο

πλήρης και πραγματικός σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας στο στάδιο αυτό μπορεί να θεραπεύσει μια ενδεχόμενη προσβολή των ως άνω δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια προγενέστερου σταδίου της ποινικής διαδικασίας.

- 82 Επομένως, πρέπει να κριθεί, σχετικά με την ως άνω πτυχή του πρώτου και του τρίτου ερωτήματος, ότι η φράση «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, έχει την έννοια ότι καλύπτει την κατ' έφεση δίκη που οδήγησε στην έκδοση αποφάσεως η οποία, μετά από νέα εξέταση της ουσίας της υποθέσεως ως προς τα πραγματικά και τα νομικά της ζητήματα, κρίνει τελεσιδικώς επί της ενοχής του ενδιαφερομένου και τον καταδικάζει σε ποινή, όπως είναι ένα μέτρο στερητικό της ελευθερίας, μολονότι η επιβληθείσα ποινή τροποποιήθηκε με μεταγενέστερη απόφαση.
- 83 Δεύτερον, πρέπει να κριθεί αν μια απόφαση, εκδοθείσα σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, η οποία αφορά τροποποίηση μιας ή περισσότερων στερητικών της ελευθερίας ποινών που είχαν επιβληθεί προηγουμένως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη δικαστική απόφαση με την οποία επιβάλλεται συνολική ποινή, μπορεί να εμπίπτει στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.
- 84 Όπως προκύπτει από την υποβληθείσα στο Δικαστήριο δικογραφία, καταρχάς, μολονότι μια τέτοια απόφαση εκδίδεται μετά την καταδίκη του ενδιαφερομένου σε μία ή περισσότερες ποινές με μία ή περισσότερες αποφάσεις, ωστόσο δεν επηρεάζει τη διαπίστωση της ενοχής του με τις ως άνω προγενέστερες αποφάσεις, διαπίστωση η οποία είναι, επομένως, τελεσιδική.
- 85 Στη συνέχεια, μια τέτοια απόφαση τροποποιεί το ύψος της επιβληθείσας ποινής ή των επιβληθεισών ποινών. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ μέτρων αυτού του είδους και μέτρων σχετικών με τις λεπτομέρειες της εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής. Εξάλλου, από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προκύπτει ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ δεν έχει εφαρμογή σε ζητήματα σχετικά με τις λεπτομέρειες εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής, ιδίως εκείνα που αφορούν την προσωρινή αποφυλάκιση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του ΕΔΔΑ, 3 Απριλίου 2012, Boulois κατά Λουξεμβούργου, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, § 87).
- 86 Τέλος, διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση αποφάσεως όπως η επίμαχη στην κύρια δικαστική απόφαση η οποία επιβάλλει συνολική ποινή, η οποία κυρίως μετατρέπει σε νέα ενιαία ποινή μία ή περισσότερες ποινές επιβληθείσες προηγουμένως σε βάρος του ενδιαφερομένου, έχει κατ' ανάγκην ευνοϊκότερο για τον ενδιαφερόμενο αποτέλεσμα. Ειδικότερα, για παράδειγμα, η επιβολή ελαφρύτερης ποινής μπορεί να αποφασιστεί κατόπιν της ενάρξεως ισχύος νέας νομοθεσίας η οποία τιμωρεί λιγότερο αυστηρά την οικεία παράβαση. Ή ακόμη, κατόπιν διαφόρων καταδικαστικών αποφάσεων, καθεμία εκ των οποίων προέβλεπε επιβολή ποινής, οι ποινές αυτές μπορούν να συγχωνευθούν, ώστε να επιβληθεί μια συνολική ποινή το ύψος της οποίας είναι χαμηλότερο από το άθροισμα των διαφόρων ποινών που είχαν επιβληθεί με τις χωριστές προγενέστερες αποφάσεις.
- 87 Συναφώς, από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προκύπτει ότι οι εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ έχουν εφαρμογή όχι μόνον όσον αφορά τη διαπίστωση της ενοχής, αλλά και τον προσδιορισμό της ποινής (βλ. υπό την έννοια αυτή, απόφαση του ΕΔΔΑ, 28 Νοεμβρίου 2013, Dementyev κατά Ρωσίας, CE:ECHR:2013:1128JUD004309505, § 23). Συγκεκριμένα, η επιταγή περί δίκαιης δίκης συνεπάγεται το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να παρίσταται στη συζήτηση της υποθέσεως, λόγω των σημαντικών συνεπειών τις οποίες μπορεί να έχει η συζήτηση αυτή για το ύψος της ποινής που θα του επιβληθεί (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του ΕΔΔΑ, 21 Σεπτεμβρίου 1993, Kremzov κατά Αυστρίας, CE:ECHR:1993:0921JUD001235086, § 67).
- 88 Τούτο ισχύει όσον αφορά μια ειδική διαδικασία προσδιορισμού συνολικής ποινής, όταν αυτή δεν έχει αμιγώς τυπικό χαρακτήρα και ο σχετικός προσδιορισμός δεν προκύπτει απλώς κατόπιν μιας αριθμητικής πράξεως, αλλά περιλαμβάνει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά το ύψος της ποινής, με

συνεκτίμηση ιδίως της καταστάσεως ή της προσωπικότητας του ενδιαφερομένου, ή ακόμη ελαφρυντικών ή επιβαρυντικών περιστάσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του ΕΔΔΑ, 15 Ιουλίου 1982, *Eckle* κατά Γερμανίας, CE:ECHR:1983:0621JUD000813078, § 77, και 28 Νοεμβρίου 2013, *Dementyev* κατά Ρωσίας, CE:ECHR:2013:1128JUD004309505, §§ 25 και 26).

- 89 Επιπλέον, δεν ασκεί επιρροή συναφώς το ζήτημα αν το οικείο δικαστήριο έχει ή όχι την εξουσία να επιβάλει ποινή βαρύτερη της προηγουμένως επιβληθείσας (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του ΕΔΔΑ, 26 Μαΐου 1988, *Ekbatani* κατά Σουηδίας, CE:ECHR:1988:0526JUD001056383, § 32, και 18ης Οκτωβρίου 2006, *Hermi* κατά Ιταλίας, CE:ECHR:2006:1018JUD001811402, § 65).
- 90 Επομένως, μια διαδικασία, όπως αυτή που οδηγεί στην έκδοση δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας συνολική ποινή, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία συνεπάγεται νέο προσδιορισμό του ύψους προηγουμένως επιβληθεισών στερητικών της ελευθερίας ποινών, πρέπει να θεωρείται ότι λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, εφόσον παρέχει, προς τούτο, στην αρμόδια αρχή περιθώριο εκτιμήσεως κατά την έννοια της σκέψεως 88 της παρούσας αποφάσεως και καταλήγει στην έκδοση αποφάσεως που αποφαινεται τελειωτικά επί της ποινής.
- 91 Πράγματι, δεδομένου ότι στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας καθορίζεται το ύψος της ποινής την οποία πρέπει να εκτίσει τελικά ο καταδικασθείς, ο τελευταίος πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει πραγματικά τα δικαιώματα άμυνας του για να επηρεάσει ευνοϊκώς την απόφαση που πρόκειται να εκδοθεί στην περίπτωση του.
- 92 Το γεγονός ότι η νέα ποινή είναι, εξ ορισμού, ευνοϊκότερη για τον ενδιαφερόμενο δεν ασκεί επιρροή, διότι το ύψος της ποινής δεν καθορίζεται εκ των προτέρων, αλλά εξαρτάται από την εκτίμηση των περιστάσεων της οικείας υποθέσεως από την αρμόδια αρχή, ενώ ακριβώς το τελικώς προσδιοριζόμενο ύψος της ποινής είναι αυτό που έχει αποφασιστική σημασία για τον ενδιαφερόμενο.
- 93 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, όπου, μετά από κατ' έφεση δίκη κατά την οποία η υπόθεση επανεξετάστηκε επί της ουσίας, διαπιστώνεται με τελεσίδικη απόφαση η ενοχή του ενδιαφερομένου και του επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, το ύψος της οποίας, εντούτοις, μεταβάλλεται με μεταγενέστερη απόφαση της αρμόδιας αρχής, αφού η αρχή αυτή άσκησε την εξουσία εκτιμήσεως που έχει συναφώς και προσδιόρισε τελειωτικά την ποινή, και οι δύο ως άνω αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου περί της εφαρμογής του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584.
- 94 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 76 έως 80 και 90 έως 92 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να εξασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας όσον αφορά τόσο τη διαπίστωση της ενοχής όσο και τον τελικό προσδιορισμό της ποινής και, όταν οι δύο αυτές πτυχές, οι οποίες εξάλλου συνδέονται στενά μεταξύ τους, διαχωρίζονται, οι τελικώς εκδιδόμενες επ' αυτού αποφάσεις πρέπει να υπόκεινται στους ελέγχους τους οποίους επιβάλλει η ως άνω διάταξη κατά τον ίδιο τρόπο και στις δύο περιπτώσεις. Πράγματι, η διάταξη αυτή αποσκοπεί ακριβώς στην ενίσχυση των δικονομικών δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων, διασφαλίζοντας τον σεβασμό του θεμελιώδους δικαιώματός τους για μια δίκαιη δίκη (βλ., υπό την έννοια αυτή, σημερινή απόφαση *Turikas*, C-270/17 PPU, σκέψεις 58 και 61 έως 63), και, όπως έγινε δεκτό στη σκέψη 87 της παρούσας αποφάσεως, οι εν λόγω απαιτήσεις επιβάλλονται όσον αφορά τόσο τη διαπίστωση της ενοχής όσο και τον καθορισμό της ποινής.
- 95 Κατά τα λοιπά, η ερμηνεία αυτή δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα πρακτικής φύσεως, καθόσον, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεών του, το έντυπο του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ενιαίου τύπου, το οποίο έχει προσαρτηθεί στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584, επιβάλλει την παροχή πληροφοριών που αφορούν και τις δύο ως άνω πτυχές. Η ανωτέρω ερμηνεία, επομένως, δεν είναι ικανή να επιβαρύνει το έργο της δικαστικής αρχής εκδόσεως.

96 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η φράση «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, έχει την έννοια ότι δεν αφορά μόνον τη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της κατ' έφεση αποφάσεως, εφόσον με την απόφαση αυτή, μετά από νέα εξέταση της υποθέσεως επί της ουσίας, κρίθηκε τελεσιδικώς η ενοχή του ενδιαφερομένου, αλλά και μια μεταγενέστερη διαδικασία, όπως αυτή που κατέληξε στην έκδοση της δικαστικής αποφάσεως η οποία επιβάλλει συνολική ποινή, κατόπιν της οποίας εκδίδεται απόφαση που μεταβάλλει τελειωτικά το ύψος της αρχικώς επιβληθείσας ποινής, υπό την προϋπόθεση ότι η αρχή που εξέδωσε την τελευταία αυτή απόφαση είχε συναφώς κάποια εξουσία εκτιμήσεως.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

97 Με το δεύτερο ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 έχει την έννοια ότι επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για τον λόγο και μόνον ότι ούτε το έντυπο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ενιαίου τύπου το οποίο έχει προσαρτηθεί στην εν λόγω απόφαση-πλαίσιο ούτε οι συμπληρωματικές πληροφορίες που ελήφθησαν εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκδόσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού περιέχουν επαρκή στοιχεία που να της παρέχουν τη δυνατότητα να διαπιστώσει την ύπαρξη κάποιας από τις περιπτώσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού.

98 Για να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι έλεγχοι τους οποίους επιτάσσει το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 πρέπει να αφορούν καταρχήν την τελευταία δίκη στο πλαίσιο της οποίας εξετάστηκε η ουσία της υποθέσεως και η οποία οδήγησε στην τελεσιδική καταδίκη του ενδιαφερομένου (βλ., υπό την έννοια αυτή, σημερινή απόφαση *Turikas*, C-270/17 PPU, σκέψεις 81, 90 και 91). Στην ειδική περίπτωση, που εξετάστηκε στο πλαίσιο της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα, όπου το ύψος της αρχικώς επιβληθείσας ποινής μεταβλήθηκε τελειωτικά κατόπιν νέας διαδικασίας η οποία απαιτούσε την άσκηση περιθωρίου εκτιμήσεως, οι εν λόγω διαδικασίες πρέπει να λαμβάνονται αμφοτέρως υπόψη στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 93, 94 και 96 της παρούσας αποφάσεως.

99 Κατά συνέπεια, η δικαστική αρχή εκδόσεως υποχρεούται να παρέχει τα στοιχεία περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 σε σχέση με την πρώτη από τις ως άνω διαδικασίες ή, ενδεχομένως, και με τις δύο αυτές διαδικασίες.

100 Εξ αυτού συνάγεται ότι, κατά λογική συνέχεια, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να περιορίζει την εξέτασή της στις διαδικασίες που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη προκειμένου περί της εφαρμογής του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού.

101 Λαμβανομένου υπόψη του συστήματος το οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή και όπως προκύπτει εξάλλου από το γράμμα της διατάξεως αυτής, η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας, εάν ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αναγράφεται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται στα στοιχεία α', β', γ' ή δ' της εν λόγω διατάξεως.

102 Έτσι, όταν αποδεικνύεται ότι συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα ως άνω στοιχεία α' έως δ', η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει την υποχρέωση να προβεί σε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, παρά την απουσία του ενδιαφερομένου από τη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, σημερινή απόφαση *Turikas*, C-270/17 PPU, σκέψεις 50, 55 και 95).

- 103 Σε περίπτωση που η ως άνω αρχή κρίνει ότι δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία για να είναι σε θέση να αποφανθεί νομίμως επί της παραδόσεως του ενδιαφερομένου, σε αυτήν εναπόκειται να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, ζητώντας από τη δικαστική αρχή εκδόσεως την επείγουσα παροχή των συμπληρωματικών πληροφοριών τις οποίες κρίνει αναγκαίες για να μπορέσει να λάβει απόφαση σχετικά με την παράδοση.
- 104 Σε περίπτωση που, στο στάδιο αυτό, δεν λάβει τις απαιτούμενες διαβεβαιώσεις όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου κατά τη διαδικασία που πρέπει να ληφθεί υπόψη, η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 105 Πράγματι, η ως άνω αρχή όχι μόνον δεν μπορεί να ανέχεται την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αλλά, όπως το υπογραμμίζει το άρθρο 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, πρέπει επίσης να μεριμνά για την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει το άρθρο της 17 για την έκδοση της αποφάσεως επί της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, οπότε δεν μπορεί να απαιτείται από την αρχή αυτήν να κάνει εκ νέου χρήση της δυνατότητας την οποία προβλέπει το εν λόγω άρθρο 15, παράγραφος 2 (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 97).
- 106 Πρέπει ωστόσο να υπογραμμιστεί συναφώς ότι το άρθρο 4α της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 προβλέπει έναν προαιρετικό λόγο μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και ότι οι περιπτώσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στην παράγραφο 1, στοιχεία α' έως δ', του εν λόγω άρθρου θεσπίστηκαν ως εξαιρέσεις από τον ως άνω προαιρετικό λόγο μη αναγνωρίσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, σημερινή απόφαση Turikas, C-270/17 PPU, σκέψεις 50 και 96).
- 107 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διευκρινίσει ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως, ακόμα και αφού διαπιστώσει ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν αφορούν την κατάσταση του ατόμου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, μπορεί να λάβει υπόψη άλλες περιστάσεις που της παρέχουν τη δυνατότητα να βεβαιωθεί ότι η παράδοση του ενδιαφερομένου δεν συνεπάγεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 24ης Μαΐου 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, σκέψεις 50 και 51).
- 108 Συνεπώς, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν εμποδίζει τη δικαστική αρχή εκτελέσεως να βεβαιωθεί για τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το σύνολο των περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, περιλαμβανομένων των πληροφοριών τις οποίες μπορεί να συλλέξει η ίδια.
- 109 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη διαδικασία ή, ενδεχομένως, στις διαδικασίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου και σε περίπτωση που ούτε οι πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνονται στο έντυπο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ενιαίου τύπου το οποίο έχει προσαρτηθεί στην ως άνω απόφαση-πλαίσιο ούτε εκείνες που παρέχονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως-πλαίσιου περιέχουν επαρκή στοιχεία για να διαπιστωθεί ότι συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 110 Εντούτοις, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει την ως άνω αρχή να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, προκειμένου να βεβαιωθεί για τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ή των διαδικασιών που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 111 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Η φράση «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν αφορά μόνον τη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της κατ' έφεση αποφάσεως, εφόσον με την απόφαση αυτή, μετά από νέα εξέταση της υποθέσεως επί της ουσίας, κρίθηκε τελεσιδικώς η ενοχή του ενδιαφερομένου, αλλά και μια μεταγενέστερη διαδικασία, όπως αυτή που κατέληξε στην έκδοση της δικαστικής αποφάσεως η οποία επιβάλλει συνολική ποινή, κατόπιν της οποίας εκδίδεται απόφαση που μεταβάλλει τελειωτικά το ύψος της αρχικώς επιβληθείσας ποινής, υπό την προϋπόθεση ότι η αρχή που εξέδωσε την τελευταία αυτή απόφαση είχε συναφώς κάποια εξουσία εκτιμήσεως.
- 2) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη διαδικασία ή, ενδεχομένως, στις διαδικασίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο, όπως έχει τροποποιηθεί, και σε περίπτωση που ούτε οι πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνονται στο έντυπο ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ενιαίου τύπου το οποίο έχει προσαρτηθεί στην ως άνω απόφαση-πλαίσιο ούτε εκείνες που παρέχονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως-πλαίσιο, όπως έχει τροποποιηθεί, περιέχουν επαρκή στοιχεία για να διαπιστωθεί ότι συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπως έχει τροποποιηθεί, η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Εντούτοις, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν εμποδίζει την ως άνω αρχή να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων που χαρακτηρίζουν την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, προκειμένου να βεβαιωθεί για τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ή των διαδικασιών που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

(υπογραφές)